

ΑΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑΙ ΤΟΥ Κ. Α. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΥ

Ο «Ορθόδοξος Παρατηρητής» όργανον της ελληνικής αρχιεπισκοπής Αμερικής, εις τό 28ο τεύχος του Φεβρουαρίου 1936, δημοσιεύει άρθρον σχετικώς με την Εύρωπή καλλιτεχνικήν σταδ οδρομίαν του Έλληνοαμερικανου καλλιτέχνου Λάμπρου Δ. Καλλιμάχου. Ο καλλιτέχνης, άνατροφείς και εκπαιδευθείς εν Αμερική, της οποίας είνε πολίτης, και επί του όποιου φυσικά έχει δικαιώματα ή θετή του πατρίδος, εμφανίζεται παντού άνά τά μουσικά εύρωπαϊκά κέντρα ως «Έλληνα και τίποτε άλλο. Ούτε καν ώς Έλληνοαμερικανός. Περίάγει παντού υπερήφανος τό δοξασμένον ελληνικόν όνομα, εις περίοδον καθ' ήν δέν λείπουν τύποι και εις τάς πρώτας γενεάς των ξενητευμένων, που κρύπτουν την ελληνικήν καταγωγήν των. Ίδου του «Ορθοδόξου Παρατηρητού» τό άρθρον, του όποιου προτάσσεται άπαντητική επιστολή του ξενητευμένου καλλιτέχνου πρός τον αρχιεπίσκοπον:

Βιέννη, 2 Νοεμβρίου 1935.

«Σεβασμιώτατον αρχιεπίσκοπον Αμερικής κ. Αθηναγόραν, Σεβασμιώτατε,

Με εξαίρετικήν χαράν έλαβον την επιστολήν σας, μόλις έφθασα εις Βιέννην, ανενκίνηθην δα πολύ όταν έδιαβάσα εις αυτήν τάς σκέψεις και τα αισθήματα ενός αντιπροσώπου της πατρίδος δι' εμέ. Σας εύχαριστώ πάρα πολύ διά τά καλά λόγια και διά την εκτίμησιν σας προς εμέ, της οποίας έλπίζω να καταστώ άντάξιος.

Εις τάς συναυλίαις, τάς όποιαις δίδω εις την Εύρωπην, παρουσιάζομαι ως «Έλληνα, προσφέρων και εγώ την έλαχίστην συμβολήν μου, διά να επανέλθη εις την μικράν μας πατρίδα ή δόξα, την όποιαν άλλοτε είχεν.

Ίσως ό πόθος μου αυτός να έκληφθή ως υπέρμετρος προσκόλλησις εις τό νεκρόν παρελθόν, άλλ' όπως και άν θεωρηθῆ, εγώ έχω την γνώμην ότι όφειλομεν να διαφυλάξωμεν τά ιδεώδη των προγόνων μας και να δικαιωνώμεν τά έργα των, όσον εξαρτάται από ήμάς.

Εάν ό «Υψιστος πέμψη εις εμέ την θεϊκήν του χάριν να επιτύχω μίαν θέσιν εις τον καλλιτεχνικόν κόσμον, θα είμαι υπερήφανος ότι τό κάνω ως Έλληνα και πλήρησ αγάπης προς την μικράν μας χώραν. Έγεννήθην εις Αιγύπτου και έμεγάλωσα εις την Αμερικήν, αλλά κάπως και κάπου ανέλαβεν ή ψυχή μου τό άγιον πύρ της αγάπης προς τό πνεύμα που έγείνησε μίαν φυλήν άθανάτων. Με την φλόγα αυτήν μέσα μου κατά τό μέτρον των δυνάμεών μου.

Μετά πολλού σεβασμού, ελληνικώς ύμέτερος.

Λάμπρος Δημήτριος Καλλιμάχος

Η επιστολή αυτή του καλλιτέχνου κ. Λάμπρου Δ. Καλλιμάχου, είνε άπάντησις εις την επιστολήν την όποιαν είχε στείλη ό σεβασμιώτατος αρχιεπίσκοπος, συγκαίρων αυτόν διά τάς καλλιτεχνικάς του επιτυχίας.

α. Αθηνάϊνα Α. Β. Α. 424 18. 11. 1936



Ο Έλληνα φλαουτίστας Δημήτριος Λάμπρος Καλλιμάχος

Ο κ. Καλλιμάχος επίτιμος πολίτης Αθηνών

Ο ύπουργός-διοικητής της Πρωτεύουσας ανακοίνωσε χθές ότι ό δήμος Αθηνών, εις ένδειξιν εκτίμησας προς την μεγάλην άξίαν του Έλληνα καλλιτέχνου κ. Λάμπρου Καλλιμάχου, ό όποιος τιμά τό ελληνικόν όνομα εις τό έξωτερικόν, και επ' εύχαρίαι της αφιέρωσής του εις την Έλλάδα, άπένεμψεν εις αυτόν τό μετάλλιον της πόλεως Αθηνών και τον άνεκήρυξεν επίτιμον αυτής πόλιν.

Μαυρίκος ο Πάλης Καλλιμάχος Λάμπρος

Ένας διανοούμενος με τά θερμότερα ιδανικά ύπάρχει πέραν του ώκεανού που άνεμίζει αδιάκοπα την σημαία του ελληνικού πνεύματος. Ο κ. Δημ. Καλλιμάχος αρχισυντάκτης του «Έθνικου Κήρυκος» Νέας Υόρκης. Τό δονομά του με την σφραγίδα πολλών έργων βρίσκεται στην Έπτάλοφο, στην Αιγύπτο, στην Κύπρον, στας Αθήνας, στην Αγγλία και στην Αμερική. Τά βιβλία του αποτελούν δόκληρη βιβλιοθήκη.

Τώρα μάς προσφέρει δύο τόμους μελετών του από τά κοινωνικά και θεολογικά ζητήματα, βαθυστόχαστες μελέτες με ύποδειγματικά ανθρώπινα διδάγματα. «Νικηται εις τον πόλεμον της ζωής» είνε ό ένας τόμος και τό «Ευαγγέλιον εις την σύγχρονον κοινωνίαν» ό άλλος. Σελίδες που έξευγενίζουν τον άνθρωπο και του ανοίγουν νέους ορίζοντας.

Μιά πνευματική εργασία πολύμοχη και πολυσύνθετη που άποτελεί εν τώ μέσω του νέου κόσμου, τιμή και υπερφάνεια για τό ελληνικό όνομα.

MIX. ΡΟΔΑΣ

Α. Μ. Μάρτιν Δεκέμβριον 1936



Μεταξύ του Ωσειού Αθηνών και του διεθνούς πλέον φήμης καλλιτέχνου του πλαγιαίου κ. Λάμπρου Καλλιμάχου διεξάγονται συνεννοήσεις όπως έλθη εν Εύρωπης εις τάς Αθήνας διά μίαν ή δύο συναυλίαις. Κατά πάσαν πιθανότητα, ό κ. Καλλιμάχος θα έλθη ενταύθα τον προσεχή Ιανουάριον, διότι τούς μετέπειτα μήνας θα μεταβή εις διάφορα μουσικά κέντρα της Ιταλίας και τον Μάιον εις την Ρωσίαν.

A

ΑΘΗΝΩΝ

1) 14 Δεμ 1936

Σωτήρ εν Βζω Αθ. 120-1. 1936

Λάμπρος Δημήτριος Καλλιμαχός 18.26.2007

Σήμερα αφιερώνεται εις την πόλιν μας άρσπορικός ο υπό του Ώδειου Άθην προσληθείς διάσημος Έλληνας καλλιτέχνης του πλαισιού κ. Λάμπρος Δημήτριος Καλλιμαχός. Ο φημισμένος καλλιτέχνης ο οποίος θεωρείται σήμερα ως ο μεγαλύ-



τερως και διασημότερος φλαουτίστας, θα εμφανισθή το πρώτον μεβαύριον Πέμπτην εις τας 6.30 μ. μ. εις το θέατρον «Ολύμπια» εις το μοναδικόν αυτού ρεσιτάλ, κατά το οποίον συνοδευόμενος εις το πιάνο υπό του κ. Σ. Φαραντάτου θα εκτελήσῃ πλείστα έλεκτά έργα της μουσικής φιλολογίας του πλαισιού καθώς και ιδίως του διασκευάς, θα λάβῃ δέ μέρος και ως σολίστ εις την 7ην Συναυλίαν των Συμβρυμνίων της Συμφωνικής Ορχήστρας του Ώδειου Άθηνών την προσεχῆ Δευτέραν, ώραν 6.30 μ.μ. με γενικήν δοκιμήν την Κυριακήν ώραν 11 π. μ. υπό την διεύθυνσιν του διασημοῦ αρχιμουσικοῦ κ. Νικόλ Σαφίρη.

ΔΙΚΑΙΑ ΤΙΜΗ ΔΗΜ

Ο δήμος Άθηναίων απένευμε το μετάλλιον της πόλεως και ανέκηρυξε επίτιμον πολίτην της τόν καλλιτέχνην κ.Λάμπρον Καλλιμαχον διότι τιμᾷ το ελληνικόν δνομα εις τὰ μεγαλειότερα μουσικά κέντρα της Εύρώπης και Αμερικής. Η τιμή αυτή υπήρξε πλήρως δικαιολογημένη, διότι ο καλλιτέχνης και κατά την ένταυθα άφίζιν του ειδικαίως την φήμην του και απέδειχθη άξιος της εμπιστοσύνης του ώδειου Άθηνών το οποίον τόν μετεκάλεσε ες Εύρώπης. Η πράξις του δήμου Άθηναίων άποτελεί την καλλιτέραν έκφρασιν ένθουσιασμοῦ και τόν καλλίτερον παράσημον διά τόν Έλληνα καλλιτέχνην ο οποίος υπερήφανος θα φέρῃ τόν τίτλον του επίτιμου πολίτου της ελληνικής πρότευούσης.

• Ελ. Βεβ. Αθ.

ΜΕ ΤΟ ΦΛΑΟΥΤΟ ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΚΡΟΠΟΛΕΩΣ



Επί της Ακρόπολης 1937
Ο περίφημος Έλληνας φλαουτίστας Δ. Καλλιμαχός, διά πρώτην φοράν επισκεπτόμενος την Ελλάδα, άνήλθεν εις την Ακρόπολιν, όπου έπαιξε μερικά αρχαϊκά κομμάτια με το φλαούτόν του.

Μετά τόν δύο συμφωνικόν έργον ακούσαμε τόν Έλληνα καλλιτέχνην του πλαισιού κ. Λάμπρον Δημήτριον Καλλιμαχον στο κοντσέρτο εις το Μοναζι. Είχα την τύχη ν' ακούσω άλλην διασημοῦ Γάλλου φλαουτίστας παρ' οποιαν υπερηφον τας πνευματικῆς τινός ασκαρίας, μάς δίδουν κάθε άρσπορικός νᾶ συγκρίνωμεν τόν ἡβη διάσημον συμπατριώτην μάς με τούς άνωτέρω μεγάλους βιρτουόζους του πλαισιού και νᾶ εμεθα υπερήφανοι γιατί εμεᾶ τῶσον υπερήφανος την πατριδα ἡμεᾶς εις τόν διεσῆ στίβον τῶν μεγάλων καλλιτεχνίων. Το κοινόν ἔκαμε θεριόκοπον ὁδοσῆν εις τόν Έλληνα καλλιτέχνην και τόν εχειροκρότησεν ένθουσιασμός.



Ο κ. Λάμπρος Καλλιμαχός
Εξέκτιστο του κ. Φωκ. Δημητριάδη
"Ελ. Βεβ. Αθ. 4 2 1937
κοσμία φίλης τόν πολύν Taffanel και τόν διό ελιγώτερον διάσημον Philippe Gaubert, ο οποίος διεύθυνει τώρα τας συναυλίας της ορχήστρας του Conservatoire τῶν Παρισίων, καθώς και την ορχήστραν της Όπερας, και δὲν θά λησμονήσῃ ποτέ την γοητείαν που ἔλασκούσαν επί του ακροατηρίου οί δύο αὐτοί άσθαστοί καλλιτέχναι, φρονώ πως τᾶς προσάντα του κ. Καλλιμαχού, ἡ εὐκαίρια καί τᾶς τιμᾶς του ίδιον του, ἡ ὄραία τεχνική του, ἡ άνεσις με την

Νέα από τόν Καλλιμαχον
Οπὸ τόν μουσικόν Έλληνα φλαουτίστα Λάμπρον Καλλιμαχον ἀρρήθισαν καί ἄφου ἔλαίε με θραύσσεισιν ἐπισκεψάμενος τὸν Νιού-Υόρκ τὸν Μάρτιον καί τὴν Ἐργάνην ἐσημᾶν ἄσπορικός εἰς Ρωσίαν, όπου ἔδωκε στίβον συναυλιῶν. Οί διάσημοτεροί μουσικολογικοὶ τῶν Σοβιέτ τῶν ἀφιέρωσαν κριτικάς αἱ ὁποῖαι ἀποτελοῦν ἀληθῆ ἔγκωμια. Μετὰ τὴν Βαρσοβίαν όπου μετῆξ ἐν Ρωσίᾳ θά ἀνοχωρήσῃ διά Νιάν-Υόρκην, όπου παίζει τὴν 9ην Ἀπριλίου εἰς τὴν περιφημὴν αἰθούσαν τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Κογκρέσου, όπου δίδουν τὰς συναυλίας τῶν οἱ διάσημοτεροί καλλιτέχναι. θά ἐκτελήσῃ ἔργα τοῦ διασημοῦ Γερμανοῦ συνθέτου Χίντεμπετ, ὁ ὁποῖος θά παριστάται κατὰ τὴν συναυλίαν. Μετὰ θά δώσῃ συναυλίαν εἰς Ούσσινγκτόνα καί ἄλλασθῶ.

Διὰ νᾶ ὀμιλήσωμεν τώρα καί σοβαρώτερα, ὁ κ. Καλλιμαχός, με τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔνός ἐν τῶν δύο Κοσέρτων τοῦ Μότσαρτ, ἀπέδειξεν ὅτι ἡ μεγάλη φήμη του δὲν εἶνε ἀδικαιολόγητος. Μία καταπληκτικὴ δεξιότητιν, ἐν συνδυασμῶ με μίαν θαυμασίως ἡσκημένην ἀναπνοήν — πού εὐτε κᾶν ἀκούεται — καί μίαν μουσικότητα σπαγιαν, ἀποτελοῦν ἕνα σύνολον μοναδικόν ἴσως διὰ τὸ ὄργανον αὐτό, τῶσον ἀγάριστον καί ἀσθενικόν συνήθος, όταν παίζεται ἀπὸ αὐτοῦ. Ἀπὸ ἀπόψεως στίλ, ἡ ἐκτέλεσις τοῦ Κοσέρτου ἡτο πλέον ἡ ἀριεῖα ἐπὶ πλέον ὁμοῦ ἠναγκαζέτο καλεῖς συνεχῶς νᾶ θυμαίῃ τὴν εὐκολίαν με τὴν ὁποῖαν ὁ νεαρός καλλιτέχνης ἐπετύγχανε τὰ δυσχερότερα ἐμφᾶ εἰς τὴν καθέντες τοῦ ἔργου καί τὸν μαθαρότατον πάντοτε ἤχον του — τῶσον ἡλιαν καί βελούδιον εἰς τὰς ἀριεῖαν καί τῶσον κρυστάλλινον εἰς τὴς ὀμηλεῖς νότες. Τέλος δὲ, εἰς τὴν «Συνοίγγα» τοῦ Ντεμπουσσῶ, τὴν ὁποῖαν μάς ἔδωσαν ἀνυπόδευτος, ὡς bis, ἐθανάσασμεν ὅλοι τὴν ποιικιλίαν τῶν χρωματισμῶν του. Με τὰ ἀπλοῦστερα τῶν μέσων ἐμάγευεν ἡχητικῶς τούς ἀκροατάς του καί ἐξωνάτευε τὴν ἀτύσφαζαν τοῦ ἔργου. Ὁρισμένως θά τόν ἀκούσομεν με τὸ ζωηρότερον ἐνδιαφέρον εἰς τὸ μεβαριανόν του ρεσιτάλ.

Ελ. Βεβ. Αθ. 2-2 1937